

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 161/2024
22.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједички пуномоћник Јелена Митровић, адвокат из ..., против туженог Града Јагодина, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Јагодине, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 411/23 од 07.09.2023. године, у седници одржаној 22.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 411/23 од 07.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 411/23 од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 274/22 од 15.12.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА па је обавезан тужени да тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 36.143,96 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи а по стопи која буде важила на дан плаћања. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ББ, па је обавезан тужени да тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 8.144,82 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ВВ, па је обавезан тужени да

тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 43.223,17 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље ГГ, па је обавезан тужени да тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 31.136,60 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Ставом петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље ДД, па је обавезан тужени да тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 41.847,06 динара са законском затезном каматом на појединачне износе, од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине наведени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиљама накнади трошкове парничног поступка у износу од 503.180,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 411/23 од 07.09.2023. године, ставом првим изреке, алинеја прва одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиље АА и обавезан тужени да тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 01.07.2017. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 18.763,46 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен овим делом изреке, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Алинејом другом става првог изреке одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиље ББ и обавезан тужени да тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 01.07.2017. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 4.661,18 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен овим делом изреке, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Алинејом трећом, става првог изреке одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става трећег изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиље ВВ и обавезан тужени да тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 01.07.2017. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 22.682,27 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен овим делом изреке, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине

наведени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Алинејом четвртог става првог изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става четвртог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиле ГГ и обавезан тужени да тужилци на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 01.07.2017. године до 14.02.2018. године исплати укупан нето износ од 17.176,74 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен овим делом изреке, као и да за тужилцу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Алинејом петом, става првог изреке одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става петог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиле ДД и обавезан тужени да тужилци на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за исти период исплати укупан нето износ од 23.604,22 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен овим делом изреке, као и да за тужилцу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине наведени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталим деловима става првог, другог, трећег, четвртог и петог изреке и у ставу шестом изреке, тако што су одбијени, као неосновани, тужбени захтеви тужилца и то: у алинеји првој тужиле АА у делу којим је тражила да се тужени обавезе да тужилци на име разлике на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 01.07.2017. године исплати износ од 17.380,50 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужилцу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине наведени износи по стопи која буде важила на дан плаћања, у алинеји другој тужиле ББ у делу којим је тражила да се тужени обавезе да тужилци на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 01.07.2017. године исплати укупан нето износ од 3.483,64 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужилцу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања, у алинеји трећој тужиле ВВ у делу којим је тражила да се тужени обавезе да тужилци на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 01.07.2017. године исплати укупан нето износ од 20.540,90 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужилцу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања, у алинеји четвртој тужиле ГГ у делу којим је тражила да се тужени обавезе да тужилци на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 01.07.2017. године исплати укупан нето износ од 13.959,86 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужилцу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања, у алинеји петог

тужиље ДД у делу којим је тражила да се тужени обавезе да тужиљи на име разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада између исплаћеног и припадајућег износа за период од 31.12.2016. године до 01.07.2017. године исплати укупан износ од 18.242,84 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става, као и да за тужиљу обрачуна и уплати доприносе надлежном фонду ПИО за исти период на основицу коју чине досуђени износи по стопи која буде важила на дан плаћања. Алинејом шестом, става другог изреке обавезан је тужени да тужиљама на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 371.532,50 динара.

Против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити првна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиља, као запослених код туженог, за исплату разлике зараде на име увећања плате по основу минулог рада за период од 01.07.2017. године до 12.02.2018. године и припадајућих доприоса које им тужени није исплатио сходно одредбама Закона о систему плата запослених у јавном сектору. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева, с обзиром да су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредби материјалног права. Такође, тужени у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате тужиље АА поднета је 14.02.2018. године, а тужиља ББ, ВВ, ГГ и ДД 19.02.2018. године. Вредност побијаног дела пресуде за сваку од тужиља, које нису јединствени супарничари не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора за сваку од тужиља, које нису јединствени супарничари не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**